

forslag Nr. 2 at gjøre Lovforslaget § 1 gjældende ogsaa paa Søterritoriet. Ganste vist kan man sige: Ja, dette „for saa vidt Farvandet tilstøder det“ er noget ubestemt, men jeg vil dog bringe i Erindring, at naar vi tage de danske Ryster rundt omkring, saa er der ikke nogen Hindring for at overholde Lovforslaget — Det er kun i Sundene, at der kunde være nogen Vanskelighed — og at lade det store Terrain, hele Sjællands Vestkyst og Østkyst, Bornholm osv. ligge hen saaledes, at der paa Søterritoriet ikke skulde være noget Baand paa Fiskere eller Skibe, forekommer mig ikke rigtigt, og de Paagjældende vilde selv ikke kunne forstaa det. En Fisker vil ikke kunne forstaa, at naar han er inde paa Vand, hvor det er farligt, paa grundt Vand, maa han gaa saa nær ind, som det er muligt, men en Mil ude fra Land maa han ikke. Jeg vil haabe efter den Udtalelse, der fremkom fra Udvalgets Ordfører, at man ikke vil have Noget at erindre mod dette Forslag. Til § 2 har jeg gjort akkurat det samme Forslag. Jeg har kun tilladt mig at stille Vædringsforslaget paa den Maade, at jeg har foreslaaet en ny Form for Paragrafen, da det ellers vilde blive noget vanskeligt at blive flog paa; hvorledes den egentlig løb, sammenholdt med Udvalgets Vædringsforslag i Betænkningen til denne Paragraf. Jeg har medtaget Udvalgets Forslag, saa jeg tror ikke, at der er nogen Vanskelighed i den Henseende; det ser bare noget mere læseligt ud. For saa vidt jeg under Vædringsforslaget under Nr. 4 har foreslaaet en Tilføining til § 5, er det en Følge af Udvalgets Vædringsforslag til § 5. Udvalget har nemlig forandret Lovforslagets Bestemmelse om, at alle Sager skulle være Politisager, derhen, at de i Kjøbenhavn skulle behandles ved Sø- og Handelsretten. Saa længe der stod i Lovforslaget, at de udelukkende skulde være Politisager, behøves der ikke nogen Bestemmelse om, hvilken Klasse Bøderne skulle tilfalde; men naar man nu har optaget en anden Ret ved Siden af, nemlig Sø- og Handelsretten, anser jeg det nødvendigt, at der findes en Bestemmelse om, hvilken Klasse Bøderne tilfalde, og i Lighed med en Lov, der svarer aldeles til denne, nemlig Loven om Boagjælling af 21de Juni 1867, hvor ogsaa Sagerne delvis behandles ved Politiretten, dels ved Sø- og Handelsretten, har jeg tilladt mig at foreslaa, at Bøderne tilfalde Statskassen. Et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Broberg) har stillet Vædringsforslag til de første Paragrafer ganste i samme Retning som jeg. Hvad det første Vædringsforslag angaar, da ere vore Forslag kongruente; bliver mit Vædringsforslag Nr.

1 vedtaget, saa bortfalder hans, eller ombendt mit, hvilket der nu kommer først til Afstemning. Hvad derimod det ærede Medlems Forslag under Nr. 2 angaar, hvorved han tilsigter det Samme som jeg, nemlig at gjøre Lovens Regler i §§ 1 og 2 anvendelige ogsaa paa Søterritoriet, saa tror jeg, at mit Forslag er i alle Maader simplere, og jeg vil derfor anbefale det fremfor det ærede Medlems Forslag, navnlig fordi der i det ærede Medlems Forslag i Begyndelsen findes en Bestemmelse, som paa ingen Maade efter mit Skjøn har hjemme i Loven, nemlig den Bestemmelse, at „indenfor dansk Søterritorium skal der drages Omjorg for, at de nedlagte Telegrafstabler findes angivne i de danske Søfort“ eller — som det vel rettere burde hedde — at der skal drages Omjorg for, at de nedlagte Telegrafstabler indenfor dansk Søterritorium findes angivne i de danske Søfort. Det tror jeg ikke kan paalægges dem, der lave Søfortene; hvem det er, veed jeg ikke, men man kan ikke ved Lov paalægge en Privatmand, hvis det er en saadan, som laver dem, eller Marineministeriet, hvis det er det, der laver dem, at indrette Søfortene herefter. Dertil kommer en væsentlig Ting, at saa vilde disse Bestemmelser ikke kunne faae Anvendelse, førend Søfortene vare bragte til Stede, og for det Tredie kan man ikke paalægge f. Ex. Fiskere at være i Besiddelse af Søfort. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde finde sig nøiet med mit Vædringsforslag og tage sit tilbage; navnlig kan det, som sagt, efter mit Skjøn ingenlunde gaa an at optage denne Bestemmelse om Søfort. Hvad det ærede Medlems øvrige Vædringsforslag angaar, finder jeg ikke Grund til at udtale mig om dem, jeg har kun tilladt mig at nævne hans Vædringsforslag strag, fordi det stod i Forbindelse med mine.

Formanden: Jeg giver den ærede Ordfører Ordet for en kort Tilføielse med Hensyn til Noget, han glemte før.

Ordføreren (Carstensen): De fra det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkomme Udtalelser, minde mig om, at jeg ikke udtrykkelig har fremhævet Vædringen, vedvørende Søfortene, om hvilken han udtalte sig, og jeg vil da sige, at jeg fuldstændig kan tiltræde hans Udtalelser. Den har efter min Anskuelse kun administrativ Betydning, det vil sige, det er en Ting, som administrativt kan gjøres og bestandig er bleven gjort, men det gjøres kun efterhaanden som Kortene skulle leveres ud færdige og rettede. Smidlertid maa man erindre,